

MISJONITEATED

Nr. 8

20. august 1935

XIV aasta

Kes jääb seisma...

H. L. Christian'i kõne.

Sumal tahab meid teha õndsaks. Kristus on meie eest jurnud, Piha Waim on läkitatud meie jaoks. On ilmutatud Piha kiri ja ajakohane kuulutus.

Mis mul on eriti südamel, on pääsemine ja õndsaksjaamine. Me peame oma usuelus saamutama võidu ja austama Issandat. Praegusel raskel ajal on palju talistusi ja kiusatusi. Ei ole kerge täita Sumala tahtmist, olla usklik. On mitmesuguseid muresid. Mõnel ei ole tööd, mõnel — terwist. Aga veel suurem küsimus on, kas me kõik jääme otjani seisma. Kas kõik, kes oleme siin koos, saame olla koos ka uuel maal.

Issand käseb: „Tehke lahti wärawad, et sisse läheb õige rahwas, kes usku hoiab.“ Zej. 26, 2. Wanemad tahawad, et nende lapjed sisse lähessid, ning lapjed tahawad, et nende wanemad sisse lähessid. Paljud tahawad sisse minna, aga ei saa. Nad ise wõib-olla on talistujeks endale ja teistele. Tahetakse maailmaga ühes minna, kuna aga peab üksi minema. Sisse läheb õige rahwas, kes usku hoiab...

„Sa ma tahan sinu jekka üle jätta iibe wiletsja ja halwa rahwa, ja need peawad Jehoowa nime juure kippuma. Kes Jisraelist üle jääwad, need ei pea mitte kõwerust tegema ega walet rääkima ja nende juust ei pea mitte kawalat keelt leitama.“ Gew. 3, 12, 13. Sumala ustawad on maailmas põlatud; wacne ja wilets rahwas. Aga nad ei tee kõwerust. Kas on see ka meie seisukoht?

„Ottige Jehoowat, kõik hädalised maa peal, kes teemad, mis tema ees kohus on; ottige õiguist, ottige alandust, et te wõite warjule jaada Jehoowa wiha päewal.“ Gew. 2, 3. Me wajaime jeda manitsust. Mulle on jeda waja, teile on jeda waja. Kui tuleb torm, siis on meil wari. Mii peame sisse minema, et warjule pääseda, tiues kaasa oma wanemad wõi lapjed.

Sumal päästis Noa ja tema perekonna, lahessa hinge; Loti ja tema kaks tütar. Johannes nägi nägemuses 144 tuhandet Siioni mäel. Need lau-

lawad uue laulu. Nad on esimejed annid Sumalale ja Tallele.

Minult on küsitud, kes pääsewad. Õnnistegija walis kaksteistkümmend. Ta walib ka 144 tuhat. Need on inimeste seast. Me ei tea, kes ära pääleb, küll aga jeda, kuidas need peawad olema, kes ära pääsewad. „Nende juust ei ole leitud kawalust, nad on ilma weata Sumala aujärje ees.“ Jlm. 14, 5.

Sumal lasseb hoida rahulist aega. Nägitaakse, et Mussolini tahab jöda ja Hitler tahab jöda. Kuigi nad on suurend diktaatorid, siiski see üksnes nendest ei olene. Sumala inglid hoiawad sõjatuuli. Ingel lendas ja tema käes oli elawa Sumala pitsjer, et pitsjerida Sumala julajed. Sellega tähistatakse Sumala ustawate wäljawalimist.

Mis on pitsjer? Mul on pass. Selles on Gesti jaatkonna pitsjeri märk — mul on luba tulla Gestisise. Mii peab olema ka Sumalalt pitsjeri märk, et jaada igawesse riiki. Sumal lasseb hoida rahu, et kõik need jaaksid pitsjeritud, jeda wõib pitsjerida.

Milles seisjab pitsjerimine? Loome Zej. 8, 16: „Seo finni tunnistus; pane käsuoetus pitsjeriga finni minu õppijate sees.“ Mii siis Sumal pitsjerib meis oma käsud, kinnitab oma tahtmise. Seetõttu me armastame tema kasku ja täidame tema tahtmist. Tema käsus on ka tema pitsjeri märk. „Pihtsege mu hingamispäewi, et need oleksid täheks minu ja teie wahel, et te jaate tunda, et ma olen Jehoowa, teie Sumal.“ Gjek. 20, 20. Kui me täidame kõite tema tahtmist ja meie jüdames on pitsjeritud tema käsud, siis on hingamispäew eriliseks pitsjerimärkiks.

Hingamispäew iseeneses ei tee meid õndsaks, waid õndsaksjaanult me peame õieti hingamispäewa.

Sumala Waim on see, kes teeb, et wõime täita Sumala tahtmist ja pidada hingamispäewa. See-pärast ärge seiske wastu, „ärge kurwastage Piha Waimu, kellega te olete kinnitatud objektui pitsjeriga äralunastamise päewani.“ Gew. 4, 30. Piha Waim pitsjerib meid Sumala tahtmise järelle elamise ja

hingamispäeva pidamise näol. Tõetundmine on Püha Waimu töö wili. Käsi on pitseeritud inimehe siidames. Pitseeritud on pühitjuse elu, usk, enesetalgamine.

Kui käsi ei ole pitseeritud siidames, siis elame pattudes. Patt muudab siidame kõwaks ja suretab siidametunnistuse. Seepärast ongi mõned inimesed uhtked oma pattude üle. Patt aga on suur häbi. Seda peafime piisars andeks paluma.

Kui oleme pitseeritud, siis hoidume patust. Jumala pitses lahutab maailmast. Need jääwad seisma.

„Kõige koguduse au peal peab olema kate.“ Jes. 4, 5. Mis tähendab see jalm? Issand laotab nende üle warju, kes teda kardawad. Sde White'le anti nägemus lõpuraajast. Ühel grupil ei olnud warju, nende tuli kätte ahastus, nende riiete peal olid plekid. Teisel grupil oli wari.

Kui tuleb wiimane nuhtlus, siis on kaitstud need, kes on pitseeritud. „Kes kõigefõrgema Jumala kaitsemise all elab ja alati kõigewägewama warju alla jääb, see ütleb Jehowale: Sina oled mu warjupaik ja mu tugew linn; mu Jumal, kelle peale ma loodan.“ Paul 91, 1. 2. Tuhat langeb sinu kõrwal, aga sina jääd. Usud ja jeda? Issand on jeda töötanud. Kui aga oleme patust wabad...

Kes on need, kust nad tulewad, kes ära pääsewad? Issand, sina tead — sina oled need pitseerinud. Nad tulewad wiletjusest. Nad on oma riided puhtaks pesnud Dalle weres. Ilm. 7, 13. 14.

Wuidas see siindis? See jinnib pattude ülestunnistamise läbi. Mitte ainult üles tunnistada waid ka maha jätta. Peame uskuma ja otjima Issandat. Kas ja tahad end täiesti pühendada temale, patud üles tunnistada ja maha jätta? Kui sul on wanemad wõi lapsed, mees wõi naine, sõbrad wõi naabrid, kes ei ole weel pöörnud, siis palweta nende eest!

Kes end pühendab Issandale, kes teda tõsielt otjib, see jääb seisma.

**Ära pane oma küünalt
vaka alla!**

*Omandad sa igakord
„Meie Aja“? Loe seda
ise ja anna teistele lu-
geda!*

Palvetagem rahu pärast!

Paastu- ja palwepäev
24. augustil.

Wiimastel nädalatel on tulnud maailmas päewakorradele väga tähelepanuäratavad siindmused. On tulnud ilmiks Itaalia sõjaplaanid Abessiinia vastu. Krewad olukorrad walitsewad Lõuna- ja Kesk-Euroopas, samuti Hiinas ja Jaapanis. Peale selle korduwad suured loodusõnnetused, põud, uputus, rahe, wiljainaldus, maa-wärisemised jne.

Abessiinias ja Hiinas on tehtud misjonäridele wälisriikide jaatkondade poolt ettepanek lahkimiseks. Meie misjonärid on siiski otjustanud jääda oma kohtadele.

Generaal-konverents on jaatnud üleskutse, et kõik kogudused terwes maailmas peafid hingamispäewal, 24. augustil, paastu- ja palwepäewa — palwetaksid maailma rahu ja Jumala töö pärast. Meie osa on palwetada, et siindigu Tema tahtmine.

Jumal oma apostli kaudu kutsub meid tegema eestpalweid. „Seepärast manitsen ma kõige efiti, et peab tehtama palumisi, palweid, palumisi teiste eest ja tänamisi kõigi inimeste eest, kuningate ja kõikide eest, kellel on kõige ülem meelewaid, et wõikjime elada rahulist ja waikset elu kõige jumalafartuse ja auja elu sees. Seft see on hea ja armas Jumala, meie Siinistegija, meelest, kes tahab, et kõik inimesed peawad õndsaks saama ja tõetundmisele tulema.“ 1. Tim. 2, 1—4.

Me peame jeda manitjust tähele panema. Jumal tahab, et kõik inimesed peafid õndsaks saama ja tõetundmisele tulema. Seepärast teeme ka meie eestpalwet, et saaks sõjatuuled tagasi hoiatud ning wõidak weel kuulutada ewangeeliumi. See on hea ja armas Jumala meelest, kui teeme palumisi ja tänamisi kõikide eest. Efiti on meil suur põhjus tänada rahu eest meie omal maal ning ustawate misjonäride eest, kes ei jäta karja maha hädaohu tunnil.

Me peafime palwetama rahu pärast maailmas ja ka meie o m a s j ü d a m e s. See paastu- ja palwepäew peaks Jumala rahwast ühendama suuremas armastuses, pühenduses ja truuduses. Palwetagem usus!

S. L. R.

Dägev kuulutus.

Kui Paulus ja Siilas tulid Bilippi linnast Tesalonika linna, siis kirjendajid ewangeeliumi wastasjed: „Reed, kes kõiges maailmas tüli teewad, on ka siin.“ Mpt. 17, 6. Ka mitmel muul juhtumil on esimeste kiristlaste tagasiuajad teadmatult annud hea tunnustuse wäe awalikuks tulekuks Sumala sõna kuulutamisel. See oli esimeje koguduse kuulustöö filmapaiskwam omadus. Tuhime tähelepanu selle aja ülewusele, mis olgu meile waimustuseks ja kihutuseks ning mõõdupuuks õpetuses ja koguduse elus.

Ilma jõulise ja wäelise kuulustööta ei ole mingit usulist liikumist. Kui koguduses kuulustöö jõud on kahanenud, siis on seal waimuliku elu taqajiminef.

Wana seaduse ajal oli wäga ijeloomustaw see, kui Israeli rahwal oli Sumala wäe ja waimuga juhte, siis elas ka rahwas Sumala tahtmise järele. Uue seaduse ajal kogudus on hoidnud nii kaua alal oma algelise wäe ja au, kui nende jutlustajad on olnud waimuga täidetud alandlikud mehed; aga kui hakkas maksma jutlustaja amet, et end usus ja elamises ewangeeliumi lihtsusest paremaks pidada ja sellest kõrwale kalduda, siis awanes efsitusele uks ja algas äralangemine.

Ei ole mingit aseainet Sumala wäele kuulustuses. Paulusel olid mõned loomulikud waimuanded, mida on imestanud ja ihaldanud kõik pärastijed jutlustajad. Ometigi seab juur paganate apostel need teiejele kohale: „Minu kõne ja minu jutlus ei olnud mitte inimese tarkuse meelitaja sõnadega, waid Waimu ja wäe ülesnäitamises, et teie usk mitte ei oleks inimeste tarkuses, waid Sumala wäes.“ 1. Kor. 2, 4. 5.

Kõige osawam kõne, mis on inimese loomulikuft wõi arendatud waimuandest, on pihta Waimu puundudes kui wäsi, mis kumiseb ja kelleke, mis

heliseb. Puht mõistuslik jumalateenistus wõib meeldida külmale ja wormilikule koosolekule, kellele Pihta Waimu ristimine on mõõras asi; kuid tõelised Siioni elanikud ei ole rahul lahja waimuliku toiduga.

Miisuguses usulises liikumises, kus puudub jumalik wägi, on teatud meetodid koguduse wõtmiseks, allkirja andmine jne. selle asemel, et patuseid jutlustamise läbi tundmisele tuua ja tähelepanu pöörda sellele, kes wägew on meid looma „uueks olewuseks Jeesuse Kristuse jees“. Peetruse waimukas kõne nelipühil oli palju mõjurikam kui kunagi maailma kõige kõneosawama inimese oma.

Kuulutamine wäes on kogudusele palju enam wäärt kui ainelised warad. Peetruse ütetus jaltule templi ukse ees: „Sõbedat ja kulda ei ole mul mitte,“ wõis mõjuda esimejel filmapilgul waejele wigasele lootustkaotawalt, aga juba järgmine filmapilt tõi temale Jeesuse nimel ande, mida ei oleks wõinud temale pakkuda ükski maailma rikkus.

Kuulutamine wäes ei ole mitte paljalt ametikohase autoriteedi pärajt. Selle asemel, et mingit kindlat, awalikku ametikohata ihaldada, kuhu jutlustaja pääseb walimise alusel, oleks palju parem otstida waimuandeid ja wõimeid teenistuse tarwis, mida ainult Sumal wõib anda. Wõib olla wähesjed pidajid Elia alandlikku olekut paremaks kui Baali prohwetite kõrkust. Wiimaseid ei olnud iiknes arwu poolest rohkem, waid nad ütetasid kahtlemata teda ka popullaarjuse, wälise hiilguse ja ihmaliku auga; kui aga tuli otustaw päew, siis olid Baali prohwetid wõimetud saama tuld wõi wihma taewast.

Alandlik ewangeeliumikuulutaja, kes Sumalaga kõnnib ja räägib, on wiimisel suurpäewal imestatud nähes, et paljud hinged on päästetud tema igapäewase elu ja kõnede läbi. Wõimjam kuulutus, mida üldje keegi wõib kuulutada, on eeskujuliku elu oma, mis on piibliku mõõdupuu järele.

Keegi jutlustaja, kes praegu jurnud, oli heaks eeskujuks. Kui ta kedagi jumalaga jättis, tegi ta jeda järgmiste sõnadega: „Sumal õnnistagu Teid. Ma loodan Teid jälle näha igawesjes auriigis!“ Ta ütles jeda jumalagajätuks kord ühele woorimehele. Mõned tunnid hiljem, jüdaööl, tundis see woorimees end junnitud olewat jutlustajat üles otstida, sest Sumala Waim oli need wähesjed sõnad selleks tarwitunud, et selle mehe südames esile kutsuda jügawat usutunnet. Jutlustaja tõusis ka heameelega woodist, et palwetada ühe kadunud hingega, kes tahaks saada rahu Sumalaga.

Mõned tingimused wäes kuulutamiseks. Sga

Lõikustänutöö

algab 1. septembril.

„Ja teie, olge vahvad ja ärge laske oma käsi järele anda, sest palk on teie töö eest.“

2. Ajar. 15,7.

Manitsus

jutlustajatele ja liikmetele.

F. M. Filcox'i kõne järg.

Karjaste kohus pole mitte üksi lambaid koguda, vaid neid ka hoida waenlaste eest. Kogudus wadjab praegu, enam kui iialgi enne, üleskutjet pöörata tagasi wanadele seijukohtadele. Ma olen Jumalale tänulik ustayate liikmete eest meie koguduses, ödede-wendade eest Kristuses, kes on ustayad töes ja hooljad toetama misjonitööd, mis on neile armsam kui maine elu. Rahjuks aga samal ajal awaldub mõnede juures lödwenemine waimulikkudes asjades. Paljudes kodudes on perekonna palwealtar lagunemas ja ajalehed, juturaamatud ning raadio rööwivad neilt aja, mis peaks pühendatama piibliuurimisele. Need hukutawad mõjud rikuvad nende moraalsed wõimad, kes salliwad neid asju enda juures.

Me näeme paljusid kaaswõitlejaid wõtmas osa ilmalikkudest löbustustest. Mõned külastawad kino ja teatrit, lastes end mõjutada mitmesugustest ilmalikkudest jeltskfondadest. Me näeme oma koosolekutel mehi ja naisi, kes ei riietu kristliku kutse kohaselt. Mbielu kipub kaotama oma pühaduse meie keskel. Need on pahed, millest me ei tohi minna mööda, kui tahame hoida alal oma puhtuse Jumala ees.

Smaliku hariduse mõju, nagu see walitseb ilikoolides, püüab häwitada meie noorte usu ja wõita peatuspunkti meie oma koolides. Peame alati olema walwel, et mitte lasta meie koole langetada neisje häwitawatesje põhimötetesje, mis on wõtnud wõimust teiste uskkondade koolides. Meil tuleb pidada kiini neist kristlikkudest põhimötetest, mis meile antud.

Mõned meie liikmetest pöörawad wähe tähelepanu terwishoiu põhimötetele; nad joowad hiina-teed ja oafohwi, ning teewad järele teistele ebat-

wishoidlikkudele kommetele. Kõik see on ebaõige. Kogudusi tuleb kutluda tagasi kristlikule lihtsusele ja praktilisele kristlikule elule.

Kuidas rahwas, nõnda preestrid.

Swangeeliumi kuulutajaid on igal ajal ähwardanud hädaoht, alawääristada selleks oma kuulutust, et olla kooskõlas rahwa waimuliku tasemega. Sama hädaoht ähwardab praegu adventisti koguduse jutlustajaid.

Ükski asi ei peaks meid tagasi hoidma Jumala töde täielikult esile toomast. Ma ei pea mitte see-pärast hoiduma kuulutamast Jumal töde, et ma olen teadlik oma nõdruste ja puuduste üle. Ma pean hüüdma Jumala poole, et ta pühitseks mind oma töe läbi ja wiiks minu elu kooskõlla minu jutlustamisega. Ma ei pea ka see-pärast hoiduma kuulutamast kõike Jumala tahtmist, et see mõistab hukka elu minu oma perekonnas wõi on etteheitaks minu parematele sõpradele. Minu naine, wõib-olla, ei esita oma eluga kristlike põhimötteid, minu lapsed wõiwad olla haaratud maailma löbustustest. Rahju küll, kui jutlustaja kuulutus alan. datakse nullini tema kodafondjete läbi. Ta peab järelejätmata sijendama Jumala poole omaste imberpöörmise pärast. Kuid tehes kõik, mis tema wõimuses, et wõita neid Kristusele, ta peab kuulutama Jumala töde täielikult ja ustayalt. Ta peab noomina pattu ilma parteilikkuseta ja kartuseta.

Pühakiri awaldab meile igal pool jutlustaja wastutawuse rahwa jõnakuulmise kohta. Jumal on seda alati meele tuletanud. Suba prohwet Jeremia läbi ütles Jumal mõningate prohwetite kohta: „Ma ei ole prohweteid läkitanud, waid nad ise jooksid; ma pole mitte nende wastu rääkinud, ometi

jutlustaja peaks endas kindel olema, et tal on tõeline pühituse läbielu.

Ta peaks kõige enam ette wõtma, Jumalat seada esikohale ja alati jelle eest hoolt kanda, et õnnistuse teed ei unniustuks, waid jääksid awatuks. Ta seda wõib ta teha, kui ta end wõimalikult eemal hoiab waenlaste piüinistest.

Kannatlikult peaks ta kandma kõik kannatuse, waewa ja raskuse ewangeeliumi pärast ja alati endas kandma koormat hingede pärast.

Meil tuleb olla kaeblikud prohwetid Israelis, kes juhtuvad hingede päästmisele, jelle ajemel, et nõuda oma isiklike kasujid. Meie tagajarjerikka-

mad ewangelistid on need, kes kaua wiibiwad üksi, et kadumute õndsuse pärast palwetada.

Nad peaksid igapäew olema tihedas läbikäimises Jumalaga. Meister ise on öelnud: „Minuta ei wõi teie ühtegi teha.“ Joh. 15, 5.

Ta peaks Kristust ülendama ja temale kõik auandma. Kristija Johannes awaldab hästi jelle mõtte sõnades: „Tema peab kaswama, aga mina pean wähenema.“ Joh. 3, 30.

Mida wähem iseennast ja mida rohkem Kristust me esikohale tõstame oma kuulutustöös, seda juuremaks õnnistuseks me oleme hingedele.

M.

rääkisid nad prohveti wiisil. Aga kui nad oleksid seisnud minu salajas nõus, siis oleksid nad mu rahwale minu sõnu kuulutanud ja neid ümber pööranud nende kurja tee pealt ja nende kurjadest tegudest." Seerem. 23, 21—22.

Kord koguduses.

Kui wanasti Iisrael kaotas Iõjas Ni linna juures, siis Noosua langes alanduses filmili Jehoowa ette. Sumal aga ütles temale: „Lõuse üles! Miks ja oled filmili maas? Iisrael on pattu teinud... Mina ei wõta teie teiega olla, kui teie seda, mis ärakaotataw, eneste jeltst ära ei kaota.“ Zoosf. 7, 12. Sumal ei taha, et tema julased praegu ainult kühendawad patu pärawst Sumala poole, waid et nad pühastaksid leeri patust. Sumal peab neid wastutawaks selle eest, kui nad seda ei tee. Lugege hoiatusi, mis Sumal annud oma koguduse juhtidele:

„Patt ja patused tulewad Sumala kogudusest kõrvaldada, et teie see läbi ei muutuks halwemaks.“ „Tunnist.“ V. a. lhf. 147.

„Kui Sumala rahwa seas walitsewad ilmsed wead, ja kui tema teenrid on selle kohta erapooletud, siis nad otse toetawad ja õigustawad patuseid ja on samuti selles süüdlased, kui patustajadki. Meile saab selle eest kindlasti osaks Sumala meelepaha, sest nad on wastutawad süüdlaste pattude eest.“ „Tunnist.“ III. a. lhf. 266.

Meie wajaame täna samu manitusi, mis anti minewikus wanale Iisraelile, nimelt: „Mõnda ütleb Jehoowa: Seiske teede peal ja waadake ja küsige igaweste jalgoede järele, mis see hea tee on, ja käige seal peal, siis leiata hingamist oma hingele.“ Ser. 6, 16.

Me peame hoolikalt tähele panema Iisraeli ajalugu, et saada sellest hoiatusi. Meie praegune adventuslikkude põlv on tõusnud nende asemele, kes alustasid selle liikumise. Meil tuleb pidada meeles, ja wõtta eeskju nende hoolusest, ohwri-meelusest ja jumalakartusest, mis awaldunud nende elus. Issanda ümmardaja ütleb: „Meil pole waja midagi muud kaotada oma tulewiku suhtes kui ainult seda, et me ei unustaks ära teed, mida mööda Sumal meid saatnud, ja tema õpetusi minewikus.“ Mitaks Sumal, et peakime need õpetused meeles.

Hingede loorem, aga mitte elukutse.

Ma ei tõsta süüdistusi oma jutlustajate wendade wastu. Ma armastan neid ja usun neid.

Meie kuulutajaskond koosneb ausatest ning ennast-ohwerdawatest meestest. Kui ma manitsen neid, siis ma manitsen ka iseennast. On wajalik waimuliku wäe tugewemine minu oma elus. Aga armuõpetuse kuulutaja wajab seda. Kui me omame seda waimu oma elus, siis wõime hoida koguduse maailma waimu eest, mis tungib meisje.

Meie kuulutaja tänapäew peab olema rohkem kui elukutseelise tööline. Tal peab olema hingede loorem. Nende oma isiklikkudes kogemustes kutsub Sumal oma jaadikuid elama pühitjuselal, et olla usklikudele eeskujuks. Riietuses nad peawad olema wiisakad ja tagasihoidlikud, alalhoidlikud ja lihtjad; kõneluses ja ülalpidamises eeskujulikud ja otjustuswõimelised; jeltskondlikus elus samuti nagu puldis Kristuse esindajad, äritehingutes ausad ning õiglasjed; kõlblises elus ilma laimujeta, nii et tagarääkijail ei ole õigustatud põhjust laimamiseks.

Laewas on meile ujaldanud juure ja püha kuulutuse selle põleme rahwale. Me peame hoolitjema selle eest, et me ei oleks üle koormatud wälise tegevusega, nagu Marta wanasti, kaotades sellega Maria parema osa. Peame olema hoolikad, et me ei kaota Issandat, kui me tema heaks töötame. Rejet meie aktiivset tegewust, mis on kõige wajalikum, peame leidma aega palwe ja järeloomlemise jaoks, wõi muudu kaotame tee ja muutume ainult nimepidi juhtideks. Meie elu kuulutab waljemine kui meie sõnad. Kuid meie kuulutamine, toetatud jumalakartliku eluga, kannab kuulutuse weenwast nende juure, kellele meie kuulutame.

Peame seda alati meeles, et Sumal ei lõpeta oma tööd ei wäe ega wõimuga, ei plaanide ega meetoditega, ei wäidete ega kõnekunstiga, waid Püha Waimu wäe läbi.

Upositliteaegse koguduse ainelikud abinõud olid puudulikud ega wääri wõrdlemist praeguste tehniliste abinõudega, eesõigustega ja mõnujustega, millised on kasutada meil. Meil ei olnud kindla-palgalisi töölisi, kirjandust, koole ega sanatooriume. Meil puudus kindel organisatsioon. Nende ainjamaaks abinõuks oli Püha Waimu wägi ja selle abil nad tunnistasid wõimjalt Kristuse risti wäest. Do, oleks meil seda wäge suuremal määral, kui palju paremaid tagajärgi me wõikime siis saawutada lewitades ewangeliumi tõdesid! See on üks meie suurimaid wajausi. Peame tõsiselt palwetama selle jumaliku ande pärawst. Sumalla töötus on: „Sest mina tean mõtteid, mis mina mõtlen teie pärawst, ütleb Jehoowa, need on rahu mõtted... Sa teie wõtate mind otstida ja leiata mind, kui teie mind nõuate kõigest omaist südamest.“

Mina tahan . . .

Piiblis on palju eeskujusid, millest nähtub, kui väga Jeesus hindas ja toetas juudamlikku õiglast tahtmist. Jeesus esitas mehele, kes oli olnud 38 aastat haige, küsimuse: „Kas sa tahad terveks saada?“ Joh. 5, 6. Jeesus tundis inimese juudant ning teadis, kui tihti inimestel hingelises ja kehalises hädas puudub tahe, mis võidab ära kõik raskused ette võetud töö ja eesmärkide saavutamisel. Iisraeli rahvas ootas Jumastajat, ja kui Jumastaja oli tulnud, siis nad „ei tahtnud“.

Jeesus tahtis wiia Jakobust, Johannest ja nende ema õigele asjale arusaamijele, kuna ta küsis: „Mis sa tahad?“ Matt. 20, 21. Ja Markusse ewangeeliumis on öeldud: „Mis teie tahate?“ Pime, kes istus Seeriko lähedal, teadis, mis ta tahtis, kui ta hoolimata rahwa sundimiseft, et peab vaikima, hüüdis Jeesust. Jeesus pühendas ka temale rohkem tähelepanu kui mõnele teisele, kes käisid Tema järel ning ei teadnud, mis nad öieti tahtsid! Luk. 18, 41, 42. Pidalitõbise mõistlik tahe pöördus otseselt Jeesuse tahte poole, kuna ta ütles: „Kõhjad, kui sa tahad, võid ja mind puhtaks teha!“ Ja vastus kõlas: „Mina tahan, jaa puhtaks!“ Matt. 8, 2, 3.

Sed-wennad, kas jee küsimus ei ole meile tähtis ka lõikustänutöös? Kas me tahame, et ewangeelium jaaks kuulutatud kõigele maailmale? — Matt. 24, 14; 28, 18, 19. Kas sa tahad aidata waeslaste, leskede ja wilejate seisukorda kergendada? Seft jee on „puhas ja laitmata teenistus Jumala ja Isa ees“. Jak. 1, 27. Tahame seda teha kõigest juudamest ja kõik oma jõu ja võimed pühendada sellele tööle. Seda tehes läheme julgesti ja tagasihoidmata waimustusega lõikustänutööle.

Õhimesel kohal — tugew tahe. See on elus iga edu alus. Omada millekski tugewat tahtet tähendab seda olla juba pooleldi saavutanud. Tugewast tahteft kõneleb juom pöörata jõuallika poole, et sealt saada wäge ja siis raugemata püsimusega saavutada eesmärk. Kunaagi pole inimestel õnnestunud midagi oma enese jõust saavutada wõi forda saada; ka meist pole keegi juutnud seda teha ega juuda edaspidigi. Kuna me aga palwes tuleme Issjanda juure, siis võime kõik, mis tahame, saavutada. Kas oleme nüüd kõik kui rahwas üksmeelne ja tahame kõik wõtta oja lõikustänutööft? Olgem walmis tegema kõige paremat ning ühinegem juudamlikkudes palwetes, siis on meie peal Jumala õnnistused.

Küideonil oli ainult wäike hulgate wäljawalitud sõdureid, kuid neil kõigil oli tugew tahe. Nendest kolmesajast mehest on öeldud, et iga mees jäi seisma oma paika (2Koh. 7, 21), jee läbi said nad wõidu. Nendest me saame eeskujus kristlikuks juhutamiseks ja koostööks. Tähtis on ka, et igaüks seisab omal kohal, nii et ei teki wahesid ja seetõttu teistele ei panda raskemat koormat kui nad juudawad kanda.

Kui me wõtame jelle seisukoha ja wõidame kõik tahtused nagu enesearmastus, tuimus, kõrkmeel ja kartus, ning terve juudamega tahame teha Jumala tööd, siis meie tahe ühineb Jumala tahtega ja ka käesolewa jürgise lõikustänutöös lähneb tõeks Jumala töötus: „Ja Jehoo-wa olgu ju ülem rõõm, siis annab ta sulle, mis ju juuda kutsub“. Paul 37, 4.

J. Tholber.

Suuremaid saavutusi.

„Suuremad tõekmullutuse wõidud seisawad ees.“

Kas jee pole rõõmustaw tõsiasi! Kui me kõik oma plaanid ja mõtted juhime sellele juurele tõsi-asjale, siis oleksime mehed, kellel on asja kohta õige nägemine. Väiem silmaring, juurem nägemiswõime, juuremad ootused — need on asjad, mis peawad Jumala rahwast ijeloomustama sellel rahutuste ajajärgul. Jumala ärawalitud, olgugi, et wähejed arwu poolest, on olnud alati käidetud oma Issjanda ja Meistri jaoks wõiduka edasitõngiwa waimuga.

Paistis, et Paulusel, kelle ümber kogunes wäike hulgate kristlasi, oli wõidelda ainult üks teatav wõitlus; jüiski oli temal asja õige nägemine, mis haaras peaaegu terve maailma. „Mulle,“ ütles ta, „on jeejuane arm antud, paganate seas kuulutada Kristuse rikkust, mis ükski ei wõi ära arvata. Ja et ma pean kõiki walgustama, et nad wõiksid mõista, mis jee jala-asja ojaamine on. . . Et Jumala mitmesugune tarkus koguduse läbi nüüd pidi teada saama wüestiriikidele ja wägewatele taewaste jees“. (Ewe. 8, 8—10).

Kui Jeesus algas oma awalikku tööd ja mõned jüingrid Temaile juba järgisid, siis oli Tema hing täidetud aulise nägemisega võidust, mille ta saavutab oma teisel tulekul. „Sa pead juuremaid asju nägema kui neid sinatseid... Tõesti, tõesti, mina ütlen teile: jellest ajast peate teie taewa nägema lahti olevat ja Jumala inglid üles ja maha astuvat Nimeise Poja peale.“ (Joh. 1, 51. 52).

Täidetud jelle juure ettenägemise ära võidutamata waimuga võitis Snnistegija ära inimeste waenuliku võimu ja kuradi wäe.

„Sa pead juuremaid asju nägema kui need sinatseid...!“ See oli Katanaelile ja teistele jüingritele ning tervele esimesele kristlikule kogudusele kui suur juhttäht, mis neid juhatas kehtwas, kaugeleulatawas ettenägemise waimus ikka edasi ja edasi kuni nende lõplikule võidule ja aulikkusele.

Meil on küllalt näiteid adventkuulutusel, mis tunnistawad samasugusest laiaulatuslikust silmaringist. Kui näiteks peaaegu üheksakümmend aastat tagasi oli ainult kolm waeist kuulutajat ja vähem kui sada hingamispäewa-pidajat terwes maailmas ja Jumal ühe inimese südamesse andis nägemuse hoiatuskuulutuselt, siis woolasid üle terve maailma laiali walgrusejõed.

„Sa saad veel juuremaid asju näha,“ on olnud alati Jeesuse töötus oma rahwale.

Me peame elama läbi kiiremat töölaienemist kaugelele maadele, juuremat edu kõigis Meistri wõidufäikudes, ja üle jelle kõige — me peame elama läbi juuremaid asju oma isiklikus waimulikus ühenduses Jeesusega.

Meie kirjanduslewitamiskäigud peawad enam

H. L. Rudy õnneliku isana.

Meie

misjonikool

algab õppetegewuse 28. oktoobril j. a.

Kooli tulla soovijad andku endid üles nüüd kohe. Ülesandmised ja järelepärimised saata koolijuhataja R. Winglasele, Merepuiestee 14-a, Tallinn.

Õppemaks aastaks on 50 krooni. Kooli poolt muretsetakse soovijatele korter ja toit. Korteri eest tuleb maksta umbes 45 krooni ja toidu eest umbes 115 krooni aastaks.

Wabakuulajatele on võimaldatud üsksikute aine- te õppimine.

Kooli kawa ja tingimused on avaldatud üsksik- asjalikelt eelmises numbris.

Kõik käed külge!

Me saame head õppejõud ja meil on täielik õppekawa et oma noortele anda haridust ewangeli- liumitööks. Kooli asutamine ja ülalpidamine nõuab juuri kulusid. Seepärast palume kõiki liikmeid ja sõpru oma käed külge panna ja aidata. Wõtke ette annetada mingi summa kooli jaoks ja teostage see lühema või pikema aja jooksul!

ja enam omandama ewangelistliku iseloomu. On küll tõsi, et annete kogumine raha näol on kaudne hingedewõitmine pimedates maades, siiski seisab meie ees ühes sellega palju juurem võimalus otsekohejeks hingedepäästmiseks kodumaal. Isik- likku ewangeliiumi kuulutamist, mis on walmis tegema kõik, et äratada waimulikku elustust rahwa seas, peaks rohkem ja rohkem toonitama.

Miski muu ei suuda wäljawaateid nii laien- dada, kui hingede võitmisel saadud isiklikud läbi- elud.

Kogudus, kes on hoolsalt walwamas oma ümbruskonna inimeste hingeõndjuse pärast, peab tõsiselt püüdma inimesi pimedusest wälja saata ka paganlikkudes maades. Kui tuli taewast jüiti- taks, siis oleks Jumala rahwas siin ja seal kadu- nute otsimisel, kuni kõik saaksid juhutatud Jumala juure, keda Tema tahab nimetada omaks.

Meie kuulutajad, meie koguduseliikmed ja misjonärid kaugelele maadel peawad olema kõik elustatud jellest jumalikust tulidusest — inimesi wõita Jeesusele. Siliswihma puhul peawad siin- dina wägewamad teod kui need olid nelipühil- päeval. See wihm juba langeb; töö on alanud. Jumal kutsub meid juurematele tegudele. Ta wal- mistab töö lõpetamiseks siin maailmas südameid ette ning täidab neid pühaduse ja tõsidusega.

H. W. Lowe.

Lõikustänu.

Suvi on möödunud ja saabunud sügis. Palju sellest, mis juwel elas, õitjes ja ilutjes, juigub nüüd unele. Tulevad sajud, puhuvad järged tuuled, päewad jääwad lühikejeks — tuleb pikk külm talw, mille puhul loodus juigub surmaunele.

Õisjuiguseks ajaks ei ole aga armas taewane Sja inimesi jätnud ilma abita, waid ka selle külma aja jaoks, kus pole midagi wõtta loodusest, on Ta nende eest hoolitšenud. Ta on annud sügise — rikkaliku lõikuseaja. Sügisel Jumal jagab inimestele rohkeid loodusandisid, et neil wõiks olla eluütlalpidamist pikal talwel. Sügis on aastas annetuse aeg — Jumal annab meile.

Kuna me aga sügisel kogume oma wilja, et jee läbi katta oma wajadusi terve aasta kestel, tahab Jumal ka, et me kogume Tema töö jaoks ja Tema töö eest hoolitjeme, samuti kui Tema on hoolitšenud meie eest.

Sügisest Jumala riigi töö jaoks kogumist me nimetame „lõikustänutööks“. Kuna taewane Sja on sügisel inimestele annetanud rohkesti looduswarasid, siis on nende kohustus ka Jumala töö jaoks annetada. Meie aga, kui Issanda jaadikud, peame minema ja neile jeda tõijasja tuletama meele ning anded kokku koguma. Oleme walmis oma tänumeelest Jumala vastu jeda tegema?

Räesolewal aastal algab lõikustänutöö 1. septembril. Kuus nädalat on nähtud ette lõikustänutöö jaoks. Selle aja jooksul peaks püüdma igaüks oma eesmärgi saawutada. Liikme eesmärgiks on samuti kui möödunud aastalgi koguda 9 krooni; noortel ja kirjandusewangelistidel 15 krooni. Ka töölisel on jamajuur eesmärk kui läinud aastal.

Lõikustänuleht on jellel aastal kaunisti õnnestunud, on siju- ja pildirikas. Esimene kaane-pilt on loomulik ja ilus, see joodustab lewitamist. Ühes jellega wiime ka inimestele tõõpetust, jelt jelles lehes on mitmed head waimulikud artiklid. Sehe alammäär on ikka endiselt 40 jenti, kuid me peafime alati püüdma jaada rohkem juuremaid annetusi. Kui me usufime enam Jumala abi ja wõtakfime julguft juuremaid annetusi küjida, siis me neid ka rohkem jaakfime.

Ühes juurte lehtedega wõffe kaaja ka wäikeji lehti. Wäike leht ei pea meil jaama pea-lewitamisartikliks, waid neid tuleb anda töö kõrwal wähemate annete eest.

Lõikustänutöö on juur ja tähtis ettewõte, jeda ei jaa wiia läbi ilma hea korraldujeta. Seepärast lajub juhtidel Jumala ja inimeste ees wastutus, et nad oma oja teewad ja kõik õieti, juhatuse järele organiseeriwad. Wõni jätab tegemata wäikejed korraldujed, õeldes: „Neid ei jaa jün wiia

läbi, need pole ka nii tähtjad“. On jee tähtis wõi mitte, aga meie peame tegema jelle oja, mis meile kuulub; olgu siis tagajärg misjuigune tahes.

Me oleme wastutawad jelle eest, et kas oleme kõik õieti organiseerinud. Kui ja walmistad piirkonnakaardid ja jead kõik korda, teed liikmetele piirkondadejüsteemi tähtjuse jelgets ning kutsud neid siis jüdamest üles piirkondi wõtma, ja kui siis keegi ei wõta, siis wõib jinu jüdame tunnustus olla rahul. Jättes jelle aga tegemata, lajub jüü jnuul. Mõnes kohas kaewatakse, et töö ei lähe, kui me jeal aga asja paneme tähele, siis wõib leida, et kõige tarwiljemad eeltööd on tegemata.

Lõikustänutööd õieti organiseerides peame panema tähele mitut punkti. Esiteks peame

Koguduse organiseerima.

Kogudus tuleb jagada gruppidesse. Jga grupi jaoks on üks aruanderaamat, kuhu grupi liikmed kirjutatakse jisse. Jgal grupil olgu juht ja omaette eesmärk. Kõik grupid peawad olema kirjutatud juurele paberile, kuhu igal hingamispäewal märgitakse ka nende töö tulemused. Wäga hästi wõiwad hingamispäewakoosi klaskid olla lõikustänutöö grupid. Peale kohalikkude liikmete peame jaama töösse ka

eemalolewad liikmed.

Meile peame jaatma edasi lõikustänutöö teadaanded ja jellekohase kirjanduse. Ka õigel ajal tarwiline oja lehti. Siljem peaks neile edasi jaatma l.-t.-töö ringkirjad. Püüidke oma kauge-malajuwate liikmetele teha jelgeks lõikustänutöö tähtjus ja neid wõidukäigule kaaja tõmmata.

Noorteosakonnad

peawad kogudusest jaama omale eraldi eesmärgi. Noorteosakonnas tuleb tarwitada tabelit, kuhu kirjutatakse üles kõik noorte nimed. Üks nädal teise järele märgitakse siis iga nime järele tema töö tulemus. Noorteosakonnad peawad oma l.-t.-tööst eraldi aruannet pidama, jelt töö lõpul tuleb neil omaette aru anda. Wuidu kuulub noorte eesmärk kogudese eesmärgi jisse ning koguduse üldaruandesse tuleb arwata ka noorte töö.

Piirkonnad.

Sinn wõi ümbrus, kus kogudus ehk grupp ajub, on temale piirkonnaks. Jga koguduse ja grupi piirkonnad on ära näidanud juurest maakaardist wäljalõigatud kaardiosa abil. Tõõtamisel palume pidada finni neist piirkondadest. Ühe koguduse liikmed wõiwad minna teise koguduse piir-

fonda töötama siis, kui nad on küsinud viimast luba, ning kui teise koguduse liikmed seal kohal ei tööta. Neist reeglitest tuleb pidada kinni ka ewangeeliumitöölistel.

Sellest piirkonnast, mis kogudus on jaanud, annab ta jälle omakorda liikmetele piirkonnad wälja, sealjuures tarwitades piirkonnakaarte. Linnas tuleb iga tänawa jaoks kirjutada üks kaart — kui tänaw on juur, siis võib olla ka 2—4 kaarti, — maal võib kaartidele märkida külad jne. Kaardid walmis kirjutada ja neid liikmetele pakkuda on juhtide oja, mida ei tohi jätta tegemata, wõtawad siis paljud wõi wähesed, see on teine küsimus, ainult meie peame tegema oma oja. Muudugi maal mõnes wäikeses koguduses wõi grupis, kus on teada iga üksik liige ja ka see, kus ta töötab, võib ka wist teisiti toimida, kuid igatahes on see furd seal hea. Püüame siis jeda wiita läbi.

A r u a n d m i n e.

Liikmed peawad oma grupi juhile wõi klassi-õpetajale igal nädalal andma aru oma lõikustänu tööst. Grupi juhil on lõikustänu töö aru anderaamat. Sinna märgib ta üks nädal teise järgi üles iga liikme töö. Liikmetel tuleb alati anda üles oma terve töö, mitte kui palju nad on teinud viimasel nädalal, waid kui palju nad on teinud 2, 3, 4, 5 jne. nädalal kokku. Kui teegi üldsummat ei mäleta ja annab üles ainult wi-

mase nädala töö, siis peab juht jeda ise eelmisele juure arwama ning raamatuse kirjutama terve töö tulemuse. Need jummad, mis jääwad raamatuse endiseks, kantakse igal nädalal wastawa nädala rubriiki edasi. Suured ja wäikesed lehed peab märkima eraldi.

Misjoniiühingu kirjutaja arwab nüüd raamatusest lehed ja anded kokku ning täidab selle aruandekaardi, mis tuleb jaata liitu.

Üldaruanded, mis igal nädalal liidust saadetakse, palume liikmetele esitada, kuna juht nime- tab mitu kogudust on eesmärgil, milline on esimene, mitmendal kohal on kohalik — meie — kogudus jne. Pärast esitamist tuleb aruanne koguduseruumis kinnitada seinale, kus kõik liikmed võiksid jeda näha, mitte ainult ette wõi kujukile kõrwalise kohta.

Kaks nädalat ehk vähemalt nädal aega enne lõikustänu töö algust peab olema kõik korraldatud, nii et töö võib alata täies hoos. See algus on pool tehtud tööd.

Kui nüüd ajalikus töös on tähtis korraldus, palju enam siis Jumala riigi töös! Seepärast peaks iga liige lõikustänu töö läbiwiimiseks tegema, mis tema kohustus Jumala ja inimeste ees. Selleks kõigile taowalikku tarkust ja Jumala õnnistust!

A. Sabraf.

Suurim tõukejõud.

(Piibliuurimine.)

1. Suurt ewangeeliumikäsku fordawad neli ewangelisti, et jeda wajutada kristlaste mälestse. Matt. 28, 19.

2. Apostlitegude raamatust on selgesti näha, et ülesanne üksnes ei mõjutanud apostleid ja esimehi kristlasi tegemusele.

See oli Kristuse armastus, mis neid selleks kihutas. 2. Kor. 5, 14.

Märkus: „Tema armastus kadunud maailma wastu; Tema armastus oma jaadikute wastu; ja Tema armastus nende sees. See oli kolmekordne jide, mis hoidis koos nende jüdamed ülesande jaoks ja tegi neid tulisteks, Tema andunud julasteks.“ — Zwemer.

3. Kristuse armastus ühendab kõik jüdamed, hinge ja keha jõud Meistri teenimiseks. Luf. 10, 27.

4. Kristuse armastuse tõukejõud ei rahuldu enne, kui ta on teinud misjonitöös ohwrit-
tooma oja.

a) Armastus ja ohwer käiwad käikäes. 1. Kor. 13, 3.

b) Teenimise teerada on ristitee. Joh. 12, 26.

c) „Elawad ohwrid“ on Jumalale meelepärast. Room. 12, 1.

5. Kristuse armastus on tuldus Jumala pärast. Selle lõppeesmärk on Jumala austamine.

a) Kristus püüis oma Jä teenistuses. Jej. 61, 3; Joh. 1, 14; Wil. 2, 11.

b) Paulus teenis Jumalat. Room. 16, 26. 27; Ewej. 3, 20. 21.

6. Jumala pühad ei loobu kunagi Jumalat austamast (Jhm. 5, 13). Jumalat austada, sest et seeläbi tuleb walgus ja elu pattudes olematele hingedele, on nende elus kõige juurem rööm. Nad ei wäsi ära tarwitamast igat wahendit ja igat wõimalust Jumala töö lõpetamiseks ja Tema tulemise kiirendamiseks.

7. Uuline töotus wõitjale Jumala kogudusele. Jej. 62, 1—4.

H. L. Rudy.

Laste oma hingamispäevakool.

Juba wanasti andis Issand Jisraeli ustavatele juhatusi laste ja noorte eest hoolitsemiseks. Mitte ainult Jisraeli täiskasvanutele, vaid ka „väikestele“ pidi õpetatama pühakirja. (Maata 5. Moos. 11, 18—21.) Issand on käskinud, et juba õige varajest noorusest peale peab õpetatama lastele Tema headust ja suuruust, eriti nagu see on ilmutatud Tema käsus ja avaldatud Jisraeli rahwa ajalooos. Lauku, palvet ja õppetükke kirjast peab jäädvustatama avatud lapsemeele. See endine õpetamisviis jarnaneb suuresti meie praegusele meetodile hingamispäevakoolis.

Samasuguse tungiva üleskutjega, millega pöörati wanasti Jisraeli poole laste kasvatamise pärast, pööratakse tänapäev ka meie poole. Sõnu: „See on hea, sina hea ja ustav julane, sina oled pistu üle ustav olnud...“, ei öelda kunagi nendele, kes on ustavuseta neile kättesaadatus. Jeesus ei olnud ainult lastest huvitatud, vaid Tema näitas ka nende kui inimühikute, pühade peale. Tõsiasti, et Ta võttis lapsi oma sülle ja õnnistas neid, on omistanud lastele teatud väärtuse ja pühaduse. Tema tegemus ja eeskuju näitab meile, millist tähelepanu peabime pühendama lastele.

Üks väike tütarlaps oli õppinud ära salmi „Laske lapsukesed minu juure tulla, ja ärge keelake neid mitte, sest niisuguste pärast on Jumala riik,“ otstarbel, et pidi jeda ette kandma koosolekul. Koosoleku puhul ta seisis ees kõrgpörandal ning algas: „Laske“ — See oli esimene lord, kus ta pidi ütleva midagi juurele rahvahulgale, seepärast tundis ta pihtu hirmu ning tema ütetus katkestus. Mõne filmipilgu möödudes ta katkus uuesti, jatkates: „Laske väikesed“ — Sülle peatus tütarlaps kartusest wallatuna. Olles kindel oma otsuses ta tegi veel katset kolmandat korda, hüüdes nüüd, „Laske väikesed lapsed“ — Viimase täie püüdmise juures ta ei ütelnud küll terwet salmi, vaid järgmised sõnad: „Jeesus tahab, et me kõik Tema juure tuleme; ja keegi ärge püüdku meid takistada.“

Kõige lapsed nende lapselikus meeles, wanad ja noored, kõlab nende päevade jaoks meile antud käsk. Sellega peame tegema alguist hingamispäevakoolis, hakates seal peale pildirulliga kõige nooremate juures. Et rahuldada laste muutuvaid vajadusi nende mitmesugustes arenemisastmetes, on laste õpetamisel üldiselt finni peetud järgmisest jactuusest: klassi väikestele kujutustega õpetamiseks, klassid noorematele lastele ja junioridele (wanemad lapsed). Kui vähegi võimalik, siis peab kõigi nende erinevate astmete jaoks olema ise oma õppetükid, laulud ja palved ning misjonijutustu-

sed, et rahuldada neid lapsi waimulikult nende waimuõimetele vastawalt.

Ükski teine organisatsioon koguduses ei hoolitse laste waimuliku toidu eest nõnda kui hingamispäevakool. Siiski peab ka igal teisel koosolekul lastele pühendama tähelepanu ja nende heaks midagi tegema. Kuulutajatele on antud järgmine juhatus: „Sgal kohasel võimalusel korra lastele jutustust Jeesuse armastusest. Sgas ettekandes olgu üks osa jäetud laste jaoks.“ — „Gospel Workers“ lht. 208. Rahjuks on ainult vähesed pannud tähele jeda juhatusi. Oodatakse, et lapsed peavad koosolekul istuma vaikelt ja tähelepanelikult kuulama jeda, mis on kaugel välispool nende waimuõie wastuwõtu wõimet. Nii muutub koosolek neile igawaks ja wäsitawaks ning wanemaks jaades nad püüawad sellest eemalduda. Nõnda ei pea see aga olema, waid ümberpöördukt.

Kui hoopis teissugune on ka hingamispäevakool, kui juhid ja õpetajad teewad põhjalikke ettevalmistusi ning südamest — õiglaselt plaanitjead, et teha hingamispäevakoolitund tõelikuks rõõmuks ja kofutuseks. Seepärast pole ka ime, kui ühest meie hingamispäevakoolist üks kuueaastane tõusis üles ja andis järgmise tunnistuse: „Ma armastan hingamispäevakooli. See aitab mind olla kriitlane. Kui mul poleks hingamispäevakooli, luhu wõiksin tulla, siis peaksin muutuma paganaks. Hingamispäevakool on tempel, kus Jeesus tuleb meiega kokku jaama. Ma olen ennamini hingamispäevakoolis kui kuskil mujal. Ma armastan neid laule ja palweid, ja et wõin oma sente anda Jeesusele; ma armastan oma õpetajat ja neid ilusaid pilte, mis ta mulle näitab, ja meelepeetawate salvide kaarte, mis ta mulle annab; mulle meeldiwad need tillukesed lauad ja toolid, ja ma armastan neid väikesti hingamispäewapidajaid lapsi, kes tulewad sinna, et saada kokku Jeesusega. Kui siin on mõned, kes ei käi hingamispäewakoolis, siis nad tõesti ei tea, mis feeläbi kaotawad. Ma soowin, et ka need tahaksid ja tuleksid. Jeesus õnnistab neid, kui nad tulewad. Ma armastan hingamispäewakooli; see on, mis ma armastan.“

Hingamispäewa laud peab olema lastele rikalikult kaetud waimuliku toiduga. Wastutus lajub wanematel ja õpetajatel, et tõsi palwetamise ja uurimise abil murda eluleiba nii väikesteks palusteks, et see oleks lastele wastuwõetaw. „Õpetajad, pange oma ettevalmistamisel laste wajuks tähele risti walguisel, sest nad on iseäralisel wiisil Kristuse omandus, Tema werega ostetud ja Tema armu wõidumärk. Ja kuna lapsed on niisugused, siis tarwitab neid ka Jumal oma käes kui

Liig palju rääkimist.

Kaugemaa reisirajatel on rohkem kui üksford ol-
nud tegemist teepostiga, mis räägib liig palju ja
tähtsujeta asju. Mis sellest kaju reisirajale, kes sõi-
dab 150 km kaugusel asuvasse juuremasse linnna,
kui ta jõuab teelahkmele, kust hargnewad wiis ühe-
taolijelt hästijillutaud teeharu ning loeb seal seis-
walt teejuhatajalt-postilt: „Ellawere 5 km; Wao
10 km; Preeedi 12 km; Kuusna 8 km ja Puhmu
3 km?”

Reisija ei tea neist küladest midagi, kuna tee-
posti laudadel pole mingit juhatusi teele, mis wiib
tema sihtkohale.

Singamispäewakooli õpetaja, kes peab teenima
kui oma õpilaste juhataja teele, mis wiib taewa-
sesse linna, võib oma ülesannet hästi tunda, kuid
siiski teejuhatajades olla puudulik. On rohkem
õpetajaid, kes räägivad liig palju. Ja tihti on see
räägitaw aine kaugel sellest, mis kuulub kristliku
kaswatuise juure. Tehnikalikkus, ühikasjad ja tü-
hiused annawad võimaluse paljurääkimiseks.

Sarilikult ehitakse mõeldes, et mingist asjast
rääkimine on selle õpetamine. Kui rääkimine on
õpetamine, siis mida rohkem õpetaja räägib, seda
rohkem õpilased õpiwad. Kuid kas kuulamine on
alati õppimine? Sinu oma kogemus laheb sul
õieti wastata. Kui sina, armas õpetaja, teaksid
kõiki neid väärtuslike töösiid, mis oled kuulnud
awalikkudelt kõnelejalt, kui tark ja siis oleksid.
Keeegi õpetaja, kes on tegutsenud jellel alal aastaid,

---

kõhulisi tööriistu oma riigi ülesehitamiseks.“
Lunnist. V a. lhf. 41.

Singamispäewakooli õpetaja eesmärk peaks ole-
ma, et jeketada Jeesust lastele nende warastel noo-
rusaastatel, töötades tõsijelt nende juures, tehes
neid tahtlikkudoks Jeesuse järelkäijateks, enne kui
nad on jõudnud oma täisikka. Jeesuse teise tule-
ku lähenedes awanewad laste huuled, et kuuluta-
da Jumala tõe saladusi, mis on olnud inimvõis-
tulele kinni kaetud. Tuleb eesimisi nii mõneski as-
jas, kuid olgem täielikud oma töös laste jaoks, sest
pole juuremat tööd, kui see kõrge eesõigus, et juha-
tada lapsi otse edasi Jumala riiki.

Kristuse armastus südames teeb laste õpetaja
kannatlikuks, järelemõtlikuks, sõbralikuks ja kaas-
tundlikuks. Suhid ja õpetajad, kes pühendawad
end ja oma teenimise Jeesusele, laste armastajale,
on temast õpetatud ja saawad temalt tarkuse, et
juhataada Tema wäikeste jalgu teerajale, mis wiib
taewariiki. Jeesuse jarnaselt on nad walmis
hoidma tallekese, kes on usaldatud nende hoole.

— „The Sabbath School Worker“.

ütleb: „Ühest asjast rääkimine võib olla oja õpeta-
mise projektuurist ja ta võib ka mitte olla; kuid
rääkimine kui niijugune, pole ilalgi õpetamine —
ta ei saa olla.“

Järgmine läbielu, mis pole mitte liialdatud,
on sellele tõstiasjale tabaw näide. Kogenenud isik,
kes oli asjas teadlik ning sellega ühenduses, ütles:
„Ma wõin tunnustada, et üks kõige paremaid ja õp-
pinumaid mehi, kes on kunagi ajunud õpetaja ko-
hal, oli isik, kes õjutus filmapaisiwaks näiteks ef-
fimusest. See inimene walmistas alati oma õppe-
tüki ette kõige põhjalikumalt. Ta rääkis targalt ja
plaanikalt otjekohe õppetüki algusest kuni lõpuni
ilma mingi küsimusi küsimata. Ta õpetas palju
oma täpsuse ja uskawusega, ning tema kriitlik waim
tegi teda imetletawaks eeskujuks. Ta oli armasta-
tud oma klassi poolt ning tema õpilastel on temast
tänuulik mälestus. Kuid siiski ma ei saa tuletada
meelde ühtki tõstiasja, mingit õpetust ega eeskirja,
mis oleks õpetatud just selle õpetaja sõnade läbi.“

Liig palju rääkimist, liig wähe õpetamist — see
on paljudest tehtaw wiga. „Kunagi ära räägi õpi-
lajele seda, mida ja wõid lasta temal rääkida enda-
le“, on hea juhtlause. Õpilase rääkimine sellest,
mis ta on õppinud, on see, mis kinnitab õpitu tema
pähe; ehk lähemalt üteldes: kui õpilane räägib as-
jast, mis ta on õppinud, siis jääb see ka omale meele.
Kui õpetaja räägib õpilajele seda, mis wiimane on
oma õppetüki uurimisel ise kätte saanud, siis on see
kõige kindlam tee õppimise halwamiseks. Kui õpe-
taja õpetab nii, et õpilane saab rääkida kõike seda,
mis ta on õppinud kodusel õppetüki uurimisel, siis
on see kõige parem meetod ning õhutab üles usta-
wale õppimisele. Paljude wanemate inimeste pet-
tumus on põhjustatud sellest, et nende wäike kolme-
aastane on olnud niijuguse rääkima õpetaja õhwer.

„Kas jutustasid oma õpetajale oma õppetüki?“
küsis ema wäikest tütarlapselt. „Ei,“ sõnas tütar,
„tema teab juba ise seda kõike.“

Kunagi ei peaks õpetaja olemat niijugune nagu
see teepost, millest alul kõnelesime — kes räägib liig
palju tähtsujeta asju ja ei nimetagi meie reisirtee
lõppeesmärki ega anna juhatusi selle õige tee leid-
miseks ja hoidmiseks.

Alastaid kehtunud tegevus ei ole toonud õpeta-
mise alal paremat meetodi kui küsimise ja wasta-
mise wiis. Loengud, kõned ja „rääkimised“ pole
nii sobiwalt omandatawad klassitööle, nende taga-
järejed pole nii praktilised ja piisiwad kui küsimis-
wastamise õppewiisil. Kui õpetaja juudab hästijea-
tud küsimuste kaudu, mis nõuawad kindlat wastust,
hoida õpilase rändawaid filmi ja mõtteid õpetata-

(Järg wiimajel küljel.)

A. S.

Adventkuulutuse algusest Paides.

Käesoleval sügisel möödub 35 aastat ajalt, millal adventkuulutus esmakordselt jõudis Paidesse.

Esimeste tõekandjatena tuleks nimetada wendi Suuriksoni ja Waud. Siin on huwitaw märkida wiimase kohta, et ta sügawuslikult baptistina leidis tõe Pühakirja uurides ja hakkas pühitsema hingamispäewa juba mõned aastad enne kuulutuse jõudmist Särwamaa pinnale.

Adventliikumise tegelikuks alguseks Paides tuleb pidada 1900. aasta sügist, millal wend Suurikson tuli Leningradist, et esimese kolportööri-piiblitöölisena kuulutada adventtõde sõnas ja kirjas. Et linn oli wõõras, olud ja inimesed tundmata, siis esimeste nädalate tegewus seisis peamiselt kirjanduse lewitamises. Üks sellane misjonikäik wiis wend Suuriksoni kofku J. Wangu. Esimene kohtamine, mis jättis kummallegi sügawa mulje, ei jäänud wiimaseks. Järgmine kõnelus, mis leidis aset mõni päew hiljem, määraski nende pärastise koostöö.

Tollal püüti meie tööd kõigiti takistada. Olgu küll, et kohalik kirikuõpetaja püüdis tööle vastu seista, ei jäänud liikumine seisuma. Raskest olid juured ja „wõõrausu“ lewitamine kõvasti keelatud, siiski leidis inimesi, kellede igatus Pühakirja saladusi mõista oli veel suurem.

J. Wan eestwõttel kogunes ligi paarkümmend usklikku esimesele piiblitöölisele. Koosolek leidis aset pärastise õe Gutmanni majas Pikal tänaval. Loomulikult ei wõidud jeda kohta laua kasutada, sest warem-hiljem oleks jee awastatud. Järgmised koosolekud korraldati kokkuleppe kohaselt pooldajate korterites, igakord asukohta muutes. Oli siiski juhtumeid, kus koosolek katkestati wõinude poolt ja koosoleku korraldaja arreteeriti. Jumala riigi tööd need katsumised siiski ei häirinud, küll aga leidsid sellest kindist tulewased usuwõitlejad.

Meis omapärastes tingimustes küllwatud seeme langes hea maa peale. Esialgsest kuulajas-konnast weendus peagi kümnefond inimest hingamispäewa-tões ning hakkasid järjekindlalt seitsmendal päewal loos käima kirja uurimiseks. Tekkis küllaltki imelik olukord, — kogudus oli rajamata, liikmeid ei olnud ainuiski, kuid ajutati hingamispäewakool. Mõnustele, mis tuli huwitatute poolt, oli abiks ja toeks w. Suurikson. Esimene sellane koolitund peeti 9 (22) septembril 1900. a. pärastise õe Pähla korteris, Wainu tänaval. Hiljem oli samas majas ka koguduse jaal ja peeti awalikke koosolekuid.

Seeme idanes, ja aasta möödudes Paide andis oma esimese lõikuse. Mitte ühe waid koguni laks lõikust järgimööda. Neli, kes esimestena

Jõhndaga seaduse tegid ja teda üles tunnistasid, olid: õed Pähla, Lusunägi, Wilt ja Kraut. Nende seast on kolm juba ammugi lõpetanud oma elukorra, ainult õde Kraut elab weel praegu ja on oma kõrges wanaduses jüdi usuwõitleja. Järgmine lõikus, mis leidis aset mõni nädal hiljem, andis laksteist hinge. Kristimine toimus kummalgi korral Tallinnas, kuna kohapeal puudusid jelleks wõimalused. Pühalikud talitused toimetati Kadrioru all meres jutlustaja Gede poolt. Sellega oli pandud alus Paide kogudusele, mis siis hakkas kiiresti kujuma.

Järgmised aastad noores koguduses olid pühendatud ülesehitawale tööle. Toodi suuri ohwreid. Keegi õde kinkis kogudusele harmooniumi, ja ka teised püüdisid annetada üksteise wõidu. Kuid nõuded olid juured, kõigi wajakuste rahuldamiseks ei jatkunud annetustest. Uute jissetulekute hankimiseks organiseeriti midagi praeguse „Tabiita“ taolist, ja kuna oldi asjast immustatud, siis ei olnud ka edu wäike. Wõiks nimetada, et ajutati weel laulu- ja keelpillikoorid, mis oli suur ja tänuväärne abi kuulutustööle. Esimeseks juhiks oli w. Jaan Pähla, eelpool mainitud õe Pähla poeg, kes suure osawusega ja agarusega pühendus tegewusele ja saawutas häid tagajärgi. Hiljem ta siirdus Wenemaale, kus praegugi olemat Jumala rahwa ridades. Misjonikäigud, millest eranditult kõik oja wõtsid, leidsid wastukaja rahwa seas ja osutusid tagajärjerikkaks hingedewõitnise töös. Kuna liikmed andusid Jõhndale ihu-hingega, pühendasid oma wahendid ja wõimed täielikult tema tööle, siis wõidi läbi elada nagu algkoguduseski, et „Jõhnda sõna kaswas wägewasti ja jai wõimust“ (Mpt. 19, 20). Misjoniwaimustus ei raugenud ka wend Suuriksoni lahkudes Paides (1905. a.). Wõideti tõele terve rida baptiste, eesotjas pärastise kogudusewanemaga Carl Wilimjoniga, kes omakorda ajus tulihingeliselt ja kõigest jüdamest hingede pääste tööle.

Sellases waimus ja hoos lewines kolme-ingliku kuulutus wäikeses Paides kuni sõja-aastateni, mis kõikjale wajutas oma pitjati. Koosolekud keelati ja koguduse warandus ewakueeriti õe Gutmanni hoole alla tema majas, mis ajus jüdalinnast eemal, laadaplatsi taga. See-jai ka kohaks, kuhu liikmed kogunesid igal hingamispäewal jumalateenistusele. Need ühised wäikesed kooskõnnised olid usu kindistuseks, ja lootus paremate aegade peale täitis kõikide jüdamed ning andis julgust. Sellajest püüdis adventliikumine Paides kogu sõja kestes kuni Jumal awas jälle uued ja awarad wõimalused.

G. Sengbusch.

Järva-Jaanist.

Gestimaal on palju mitmejuguiseid Jaanisid, kuid kõigis neis pole meil kogudust, aga Järva-Jaanis on. Järva-Jaani alevik asub Türist Tamjalusse viiva fitjarööpalise raudtee ääres.

Järva-Jaani nime kannab ka meie 22-liikmeline uus kogudus, mis koosneb liikmetest, kes kuulusid enne Paide ja Tapa kogudusse. Ehkki liikmed on endised, on kogudus siiski uus ja omab uue jõu.

Järva-Jaani alevikus endas pole ühtki liiget, seal on ainult koosolekuruum; liikmed elavad kõik ümberringi laiali, juurem osa 9—13 km kaugusel. Siiski käivad nad hoolsalt koguduseruumis peetas hingamispäevafoolis, vaatamata ilmale, eriti võib seda ütelda hingamispäevafooli juhatajast ja teistest ametnikkudest.

Järva-Jaani koguduses on kaunisti noori ja seetõttu kogudus ka elujõuline. Suurem osa kogu-

duse ameteid lasub noorte õlgadel, kes püüavad täita oma ülesannet ustavalt.

Järva-Jaani koguduse noored ja wanemad pidasid möödunud talvel maal, seal, kus elab wend M. Willumson, järjekorralisi koosolekuid kahe nädala tagant igal reede õhtul, kus nad ise jutlustasid, laulsid, juhatasid laulukoori jne. Seeläbi tõusis rahva seas suur huvi; inimesed olid tahtlikud õppima ja käisid rohkel arvul koos.

Mõned on siin peaaegu tõe poole astumas, ainult on waja nendele veel abiks olla ja neid otustamisele wiia.

Mainitud koguduse noored on ka usinad kirjanduselewitamise töös.

Õdiks niisugune hea waim ja tahe siin jääda püsima ja tulevikus veel kasvadagi.

M. S.

Lõuna-Eesti kogudusi külastamas.

Meil on Eestis 37 kogudust ja 16 iseseiswat gruppi. Need wajawad hooldamist ja külastamist. Suurem osa neist peawad olema koha-pealse jutlustajata. Harilikult külastatakse neid osasaamise sõdmaaja jagamisel. Kuna jissesõnnistatud jutlustajaid on wähe, siis ei wõigi oodata jagedamat külastamist, sest töölised on pea terve aasta seotud awaliku hingede wõitmise tööga.

Olen püüdnud igal aastal suurema osa kogudusi ja gruppeid kord külastada. Kõiki ei jõua siiski lühikese juwe jooksul vaatamas käia, sest konwerentsid wõtawad ära osa ajast. Nii tuleb mõnda neist külastada üle aasta.

Wiimastel nädalatel juuli kuus ja augusti alul wõisin külastada mitut Lõuna-Eesti kogudust. Algasin omal ringreisil Suure-Jaani kogudusega, kelle asupaik mainitud alewis. Liikmed elawad ka laiali maal. Hingamispäewal kui seal wiibisin, sadas tugewasti wihma. Wihmale vaatamata tulid liikmed kokku kuni 18 kilom. kauguselt. Sarnane osawõtt ja tahe oli rõõmustaw. Jõsland õnnistas meie koosolekuid, milledest wõtsid osa ka tõe sõpru. Näib, et alewis ja ümbruskonnas on veel teha tööd, mida ei tohi jätta hooletusse.

Järgnewalt peatusin reijul Wiljandis ja Abjas. Wiljandis on meil ilus üüritud saal linna südames, kuhu võib inimesi kutsuda koosolekutele. Kaewatakse, et „mulgi“ uhkus ei luba mitmeid lahkujulistele koosolekutele tulla. Abja kogudus on kõige noorem koguduste liidus; ta organiseeriti ja wõeti wastu liitu alles käes-

olewal juwel, kuigi ta püsis grupina pikemat aega. Seal koguduses on elujõulisi wendi, kes hoolsad misjonitöös. Üks nendest pidi isegi tõe lewitamise pärast mõni päew kinni istuma. Kogudus on arwult veel wäike. Kindlasti on seal töö ja juurekasw wõimalik. Jumala töö on seal ka mitmel liikmel südamel. Niihästi S.-Jaanis kui ka Abjas awaldati kindlat mõtet, et Jõsland tahab koguduseliikmete läbi suuremat tööd teha ja wäljendati igatsust tõsise misjoniwaimu ja taewa wäe järele.

Õtimest korda reijul peatusin Kilingi-Nõmmel, kus ajutati tänawu uus grupp — 8 liikmega. Selle grupi hingedewõitmisel on suure töö teinud õde Kirschfeldt, kes töötab iseseiswalt ewangeeliumi kuulutamisega mitmendat aastat. Ta tutvus advent. tõega ja juhtis ka mitu hinge tõe juure. Tänawu kewadel wendnad J. Wilba ja J. Daniel aitawad oma tööga teda ja tema kaaswõitlejaid tulla otsustamisele ja Jumala wiimse rahwaga ühinemisele. Mainitud õde jatkab oma tööd energiliselt. Seal on ka suur tööpõld — niihästi alewis kui küladel. Kilingi-Nõmmest siirdusin Pärnu. Pärnus kui suwituskonnas walitseb hoogus elu. Ewangeeliumi tööks pole see aeg siiski mitte soodus, kuna huwi on juhitud mujale. Läänud talwel wõideti mitu kallist hinge tõe. Selolewal talwel kawatses wend J. Daniel hingedewõitmise tööd jatkata.

(Järg wiimjel küljel.)

Lõuna-Eesti noored Pühajärvel.

Mägede taga, orgude ja ümbritsetavate metsade keskel asub Pühajärv, kus oli meie Lõuna-Eesti adventnoorte traditsiooniline juvilaager 10. ja 11. juunil. Külma ja vihmase ilm oli nii mõnegi noore reast välja löönud. Sellest hoolimata oli kohal 30 ümber, Walgast, Tõrwast, Antslast, Karulast, Koikkilast ja Ottepää noori kui ka vanu.

Juba nelipähi esimese püha lõuna jaabusid esimesed, kes mootorrattal, kes jalgrattal, rongil ja jalgsi. Shtul kell 7 kogusime kokku Pühajärve kaldal, ühe suure puu alla, kus meie laager väikesel vihmaga sisse õnnistati. Sõbrimise telgiks oli meil sel korral wenna Mõttuse kodu, kes meile oli vastu tulnud ühes Ottepää noortega. Majajärgi ohtis kõik pehmed ja soojad esemed kokku, et need, kes külma kartsid, võisid soojalt ja mugawalt puhata. Teised läksid lasta heintesse ja uni oli wäsinuile magus.

Teise püha hommikul oli meeleolu pisut nuffer — ilm oli pilwine. Aga kell 10 oli ilm jälle ilus. Nüüd algas reis mägede taha orgude keskele. Meie „maafuulajad“ otsisid välja kaunima koha, kõrgel Pühajärve kaldal, mille iludusest olid üllatunud isegi Ottepää noored. Seal löime lahti raamatud ja laulsime toredas looduskeskkonnas Loojale tänu-kiituse laule lindudega võidu. Muuseas oli liigutaw w. Mikari kõne möödunud konverentsist Tallinnas, nimetades seda parimaks. Teised sealviibijad jutustasid, mis kellelegi rohkem meele jäi, nõnda et meiegi, kes seal ei wõinud olla, saime sellest osa.

Weel kõlasid lauluhelid ja laagrijuhi ettepanekul sammusime edasi Pühajärve kaldale, üürisime kolm paati ja jõudsim n.-n. Sõjar-jaarele, kus imeilus wäljawaade sinawale järwele. Meelendi oleksime löudnud ka teistele jaartele, aga aeg ei lubanud ja pöördusime tagasi. Nämmates läbi muinasjutulise pargi, jõudsim kõrgema mäe juure, mida nimetatakse Nõtkerimäeks. Selle tipul asub waatetorn, kuhu ka meie noored ronisid, et silmitseda seda suurepäraselt ümbrust, mis tõstab Ottepää kaunimate kodumaa kohtade hulka.

Shtul olime kõik südamest rõõmsad. Pereema oli ka wäsinud laste eest hoolitsemise ja õhturööglis keetnud maitswa jahupudru, mis on laagri lemmiktoit. Et noortel on palju energiat, siis ei tahtnud keegi magama minna. Igal oli midagi rääkida ja teistele uudist „õpetada“. Igaüks hing jäi unustamata hea mulje Pühajärve laagrist.

Järgneval hommikul tuli lahkumine. Lahkumine kujunes meile unustamatuks filmapiiriks. Ottepää jaatkond pöördus tagasi, üks osa sõitis wägemat kätt, teine, suurem osa, asus teele Puka jama suunas. Nüüd kostsid wiimised lauluhelid. Oli näha lohwinas mitmesuguseid lahkumiskippe. Wiimised täeliigutused jaatsid meid kuni kadusime filmapiirilt mägede taha. Waimustatult ning rahuldustundega jõudsim jälle koju, kus ootamas igapäevane töö ja tegevus.

Ulewas meeleolus oleme tänulikud kõigile osawõtjatele ja loodame õnnelikku jälle nägemist tulewiku laagrist!

Oswõtja.

Noorsookoosolek Põltsamaal.

Põltsamaa on rikka Mulgimaa wäiksemaid linnu. Seal on ka meie 40-liikiline kogudus. Liikmed asuwad küll suuremalt jaolt linnast eemal gruppides, kuid jelle eest on siin elujõulisi noori, kes ootawad waid korraldawat kätt, et panna oma jõud misjonitöösse.

Mii tekkis kirjandus-ewangelistidel plaan korraldada siin noorsookoosolek, mis ka pühapäewal 30. juunil teostus.

Juba nädalapäewad enne pandi välja kuulutused, kus muu hulgas oli ka „küllalisi Misjoni Seminarist, Miiast“.

Tegelesid jaabusid kaugemalt kohalt juba hinga-

mispäewaks, muist ratastega ja hobustega, muist jalgsi.

Sing-päewal alustati proowidega, mida juhatas w. Rosinsh. Kõik pidi minema ühe päewaga, sest suure kauguse tõttu oli wõimatu rohkem lordi tulla kokku. Ja läkski!

Siis oli ainult mure, kas tuleb küllaldaselt rahwast. Pühapäewa hommikul oli aga ilm meile soodus. Sadas vihma ja seega kadus paljudel tuju mehhaminokuks. Juba tund aega enne koosoleku algust oli kogunenud rohkel arwul küllalisi ja kui wõeldi awarjona, oli ruum rahwast täis. Nähtawasti oli neid kokku tõmmanud ka „kauged küllalised“.

Sga tegelane piüidis anda oma parima ja nii tuli, et rahwas kinklas huviga 2½ tunni pikkuse ettekande. Koosoleku teemaks oli: „Noorus Issandale“. Refereeris kolm „riialast“: õ. Kirspuu, w. Rosinsky ja nende ridade kirjutaja. Peale selle oli kawas jutustusi, deklamatsioone, wiulijoolo, baritorijoolo, gitarrijoolo, lastelaulu jne. Erilise sooja õhkkonna loiid õ. Kirspuu oma jüdamlikkude sõnadega ja õ. Murd oma jutustusega: „Surnuaja jutlus“.

Et huwi koosoleku wastu oli suur, siis ei lepitud ettefantuga, waid nõuti weel lihapalu. Väljas woolas ojana wihma ja nii kordasimegi mõned muusikalised osad.

Tundsiime oma waewa mitmekordsest tajutuna ja ujune, et nii mõnelgi langes selle koosoleku läbi jumalalt walgustir eluteele. Snimesed tulid tänama kättpidi ja küüsid, millal me jälle tuleme.

Eh. Feldmann.

Balti uniooni noorsoo-kongressi otsused.

1. Tänuotjus.

Tähele pannes, et hästiõnnestunud noorsoo-kongressi läbi meie noorsugu wõis wõtta wastu suuri Sumala õnnistusi, samuti, et Balti Unioon on wõimaldanud suurte ohwite läbi selle kokkutulemise, otjustame:

awaldada unioonile ja liitudele meie jüdamlikuma tänu.

2. Lipude otjus.

Et generaalkomverendji 1936. a. kokkutulemise puhul korraldatakse noorsoo töö ülewaaadet ja et generaalkomverentji esindajalt on tulnud ettepanek näha seal Balti uniooni noorte esindust, otjustame:

noorsookongressil esindatud n. o. lipukejed üle anda generaalkomverentjile selleks nähtuseks.

3. Kirjandusotjus.

Käesolewa noorsoo kongressi tähtsust tähele pannes ja soowides, et siin wõidetud muljed ei läheks kaduma, otjustame:

a) kõiki ewangeeliumitöölisi üles kutsuda kirjutama objektiwseid aruandeid kongressist ja saatma neid koguduse lehtedesse awaldamiseks;

b) samuti kõiki noori üles kutsuda kirjutama oma isiklikke muljeid kongressist ja neid artikleid saatma noorte lehtede toimetustesse.

4. N. o. telkide otjus.

Et omaenda kogemuste läbi noorsookongressil awastamine telkide suurt wajadust, soowitame:

et kõik noorsoo osakonnad muretseksid aasta jooksul enesele ühe wõi rohkem väljatelgi.

5. Advent-põhitõdede otjus.

1. Tähele pannes käesolewa kongressi suuri õnnistusi ja meie noorte täielikku Sumalale pühendumise soowi, mis nii üksmeelselt kõigil koosolekuil ilmnes, otjustame:

hingamispäewa pühadust, mida piiblis ja tun-

nistustes rohkesti toonitatakse, nüüdjest peale rohkem austada ja seepärast kindlasti loobuda kõigist lõbustusist, mängudest ja teistest asjadest, mis meid Sumalast ja õigest hingamispäewa pühitsemisest eemale wiia wõiksid, ja jeda päewa nii mööda jaata, et selle läbi saaksime Sumala õnnistusi ning leiaksime ihu ja waimu poolest kosutust.

2. Kino, teatri ja teiste maailma lõbustuste rikkawat mõju tähele pannes otjustame:

meie noori üles kutsuda neist asjust täielikult eemale hoidma.

3. Tähele pannes paha kirjanduse suurt lewikut, mis esineb üle maailma ja hukutab arwata palju noori inimesi, otjustame:

meie noortele jüdamele panna, hoiduda jopaja muust pahast kirjandusest ja aimult lugeda soowitatud, hariwat ja kõlbeliselt kaswatawat kirjandust ning kõige pealt mitte hooletusse jätta piibli uurimist ja meie kirjanduse lugemist.

6. Noorte ewangeeliumitöö otjus.

Et piibel ütleb: „Lark saadab hinged enese poole“ ja et prohwetikuulutamise waim noori üles kutsub hingedewõitmise tegevale tööle, et ewangeeliumi selle rahwapõlwele kuulutada ja et paljud noored on saanud hingede wõitmise töö läbi suuri õnnistusi, otjustame:

1) meie noori üles kutsuda misjonitööst hooljasti osa wõtma,

2) awalikkude koosolekute puhul kaasa aitama laulu ja muu kaasabiga,

3) piiblitundide ja misjonikäikude korraldamisega hingesid wõita,

4) arenenud noored korraldagu jutlustajate ja koguduse juhtide järewalwel wabatahtlikku misjonitööd kuulutamise ja muul alal, et sellega wõita hingesid Issandale.

Märkus: Kõik ülalnimetatud otjused kinnitas uniooni nõukogu 1. juulil 1935.

Eb. Mägi.

L.-Eesti kog. külastamas.

(August 1933.)

Järgmine peatuskoht oli Antsla, mis asub Walga ja Võru vahel. Antslas on meil väike üüritud kooskaimise koht. Antslast kostavad juba pikemat aega Makedoonia hüüded. Rahwas on seal tahtlik kokku tulema. Järjekindlat, pike-maajalist tööd seal pole tehtud. L. Niskar on pidanud seal viimastel aastatel wahete-wahel koosolekuid. Antsla ootab töolist. Näib, et aeg on selleks ka tulnud, et seal teha tõsisemaid jõupingutusi.

Antslast läks reis Tõrwa. Tõrwa asub looduslikult ilusal kohal ja teeb omale nime suvituskohana. Seal on meil kogudus, kus liikmete seas mitmed noored. Tõrwa ootab uut äratus- ja tööaega, mis seoks kõiki ühes armastuses ühe eesmärgi taotlemisel. Pikemat aega seal pole peetud koosolekuid jutlustaja poolt. Väinud talvel korraldati mõned koosolekud kohapealsete jõudude abil. Ka Tõrwa peaks kuulama wiimset kuulutust. Tõrwest sõitjin põhja-Eestisse tagasi. Koosolekul wõime kõljal tunda Jumala õnnistust ja tema Waimu ligiolekut.

Lõuna-Eestis on weel teha palju ewangeliismi tööd. See tõsi asi sai mulle jälle selgemaks, et ka liikmed wõiksid kanda kuulutust ja koguda kalleid hingi Kristusele. Mitmed koguduse juhid ja wennad wõiksid pidada koosolekuid ja piiblitunde. Selolewaks talweks peaks igas koguduses organiseeritama koosolekud ja piiblitunnid tõe lewitamiseks ja hingede päästmiseks. Jumal õnnistaks kindlasti jeda tööd.

E. Mey.

Liig palju rääkimist.

(August 1933.)

wate asjade juures, siis kõrwalduwad õppimist tahtawad eelmuurid, tõlled ja raskused palju kergemini.

Hingamispäewakooli õpetajad peaksid uurima oma küsimuste seadumise wiisi. Pannes tähele iga küsitud küsimuse mõju, me wõime warsti õppida hoiduma sellistest küsimustest, mis ütewad liig palju wõi liig wähe. Salwad küsimused jääwad siis warsti maha ning paremad astuwad nende asemele.

Üks kõige huwitawamaid Jeesuse õpetamiswiise oli Tema küsimiswiis. Kui mitu korda sai mõistmata jingritele kohase küsimuse abil selgeks waimulik tõe, mis Jeesus tahtis neile õpetada! Kui mitu korda oli wigastawaid, usutuid juute pan-

nud waikima neilt küsitud küsimus! Tihhti peab mõistus awatama ühe küsimuse abil, enne kui sinna wõib külmata tõeseemet.

Süüie rohkeima hingamispäewa õpetajate, paremate õpetajate järele on festiwalt tõlomas. Miks ei peaks puudulikud õpetajad saama headeks õpetajateks ja head paremateks, ning paremad kõige paremateks õpetajateks?

Püüame igaüks, kui taewase tee juhatajad, panna tähele oma seijukohta. Kas me õpetame, wõi kõneleme ainult? — „The S. S. Worker.“ A. S.

„Ükski ei ole Jumalat näinud.“

1. Moos. 18, 32, 31 ja 2. Moos. 33, 11 on kirjutatud, et Jumal rääkis Abrahamiga, Siisakiga ja Jakobiga „palgest palgeste, nõnda kui mees oma sõbraga,“ kuna aga Joh. 1, 18 on üteldud, et „ükski ei ole iial Jumalat näinud“. Kuid sama jalmi lõpp annab meile soovitud selgituse, kus on kirjutatud: „Minu üündinud Poeg, kes Isa juures on, see on meile ära seletanud.“

Kristus, kes on Isa jarnaduskuju, oli juba Abrahami ja Mooseje ajal Isa ilmutaja Jumal ja teda hüütakse seepärast ka „Seaduse inglits“. Waata Mat. 3, 1; 1. Kor. 10, 4.

Nõnda ei ole ükski iialgi Jumalat näinud, aga Abraham, Siisak ja Jakob nägid Jumalat Kristuse näol.

25 aastat.

Meie lehtede toimetaja ning kirjandusosakonna juhataja Martin Värengrub wõib waadata tagasi oma 25-aastasele tegewusele ewangeliismi töös. Tema weerand sajandit täitus juunis.

1910. aastal ta hakkas kirjandusewangelistiks ja asus tööle Narwa-Jõesu. Sama aasta jügil jirdus Leningradi, kus jatkas sama tööd 1913. aasta kewadeni. Siis nimetati piiblitööliheks ja määrati tööle Tartusse. Siljem õnnistati jutlustajaks. 1917. aastal pandi ta peale ühtlasi toimetaja ja kirjandusosakonna juhataja kohused. Sellest ajast tänapäewani ta on kuulutanud igawest ewangeliismi nii sõnas kui ka kirjas. Oma elukohti ta on pidanud tihhti wabestama. 1919. aastani elas Tartus, siis 1922. aastani Pärnus ja 1927. aastani Narwas ning nüüd Tallinnas.

Soowime temale Jumala õnnistust, et ta wõiks weel kaua teenida meie rahwast!

Wäljaandja: S. P. Udw. K. Eesti Liit. Toimetus ja talitus: Merepuiestee 14-a. Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Värengrub. Abitoimetaja: S. Pilt.

Tellimishind: Afsinumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastas 150 senti. Posti joossew artwe 192.

Tallinna Eesti Kirjastus-Ahisuse trükkkoda, Pilt tän. 2. 1935.

Hind 15 senti.